

FILHARMONIA
SZCZECIN

Szanowni Państwo,

dobrym obyczajem przyjętym w salach koncertowych jest oklaskiwanie wykonawców wieloczęściowego utworu dopiero po jego zakończeniu. Krótkie przerwy między poszczególnymi częściami wypełnione są ciszą. Brawa między częściami, a jeszcze gorzej – w trakcie dłuższej pauzy mogą rozpraszać wykonawców oraz innych słuchaczy, a przez to zburzyć budowane przez muzykę napięcie i nastrój.

Piątek – 3 października 2025 roku – godz. 19.00

FilHERmonia 2025

Lekkość doskonała

Koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii
im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie

Zofia Neugebauer flet
Ewa Strusińska dyrygent

W programie:

PAUL DUKAS

Scherzo symfoniczne „Uczeń czarnoksiężnika” [13’]

JACQUES IBERT

Koncert fletowy [22’]

- Allegro
- Andante
- Allegro scherzando

/przerwa/

GEORGES BIZET

Symfonia C-dur [33’]

- Allegro vivo
- Adagio
- Scherzo (Allegro vivace)
- Finale (Allegro vivace)

ZOFIA NEUGEBAUER

Subtelna aura sceniczna, śpiewny i klarowny ton, imponujący poziom umiejętności muzycznych – dzięki nim Zofia Neugebauer konsekwentnie zdobywa uznanie publiczności i krytyki w świecie sztuki muzycznej.

Jako solistka współpracowała z wieloma renomowanymi zespołami – należą do nich m.in. Deutsches Kammerorchester Berlin, Klassische Philharmonie Bonn, Gürzenich-Orchester Köln, Mährische Philharmonie, Camerata Zürich, Folkwang Kammerorchester oraz Sinfonietta Cracovia. Jako kameralistka jest stałym członkiem Verbier Festival Chamber Orchestra (podczas letnich edycji festiwalu) i uczestniczy w międzynarodowych trasach koncertowych u boku solistów najwyższej klasy. Brała udział w prestiżowych festiwalach muzycznych, m.in. Gezeiten Konzerte (Cuxhaven), Bad Kissinger Sommer, Dresdner Musikfestspiele, Davos Festival oraz Verbier Festival. Urodziła się w 1994 roku.

Swą muzyczną drogę rozpoczęła w wieku pięciu lat od gry na fortepianie. Wkrótce odkryła urok fletu i jako dziesięciolatka rozpoczęła naukę gry na tym instrumencie. Już w wieku trzynastu lat zadebiutowała solowym występem z orkiestrą symfoniczną w Katowicach.

Spotkanie z wybitnym flecistą Felixem Rengglim podczas kursu mistrzowskiego w Polsce zapoczątkowało ich wieloletnią współpracę. W 2016 roku artystka ukończyła pod jego kierunkiem studia licencjackie w Bazylei (otrzymała dyplom z wyróżnieniem), następnie zaś kontynuowała edukację na studiach magisterskich. W latach 2017–2019 była członkinią prestiżowej Akademii Karajana przy Filharmonii Berlińskiej. W tym przełomowym okresie rozwijała talent pod opieką Mathieu Dufoura, znacząco wzbogacając swój muzyczny wyraz i technikę. Jej wręcz hipnotyzujący debiut solowy z Deutsches Kammerorchester Berlin w sali Filharmonii Berlińskiej w 2024 roku stanowił kamień milowy w karierze młodej flecistki. Od 2019 roku Zofia Neugebauer pełni funkcję pierwszej flecistki w Luzerner Sinfonieorchester. Ceniona za wyjątkowy talent, była stypendystką Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Mozart Gesellschaft Dortmund oraz Villa Musica.

Jej debiutancki album z koncertami fletowymi Mozarta ukaże się w 2026 roku.

EWA STRUSIŃSKA

Polsko-brytyjska dyrygentka symfoniczno-operowa, jedna z najciekawszych osobowości artystycznych swego pokolenia. Finalistka i laureatka prestiżowego Międzynarodowego Konkursu Dyrygenckiego im. Gustawa Mahlera w Bambergu.

W latach 2018–2024 była generalnym dyrektorem muzycznym Gerhart-Hauptmann-Theater Görlitz-Zittau oraz dyrektorem muzycznym Neue Lausitzer Philharmonie. Wcześniej, w latach 2013–2016, pełniła funkcję pierwszej dyrygentki i kierownika muzycznego Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie. Ewa Strusińska to pierwsza kobieta na stanowisku dyrygenta-asystenta w historii Wielkiej Brytanii, a zarazem pierwsza Polka pełniąca taką rolę poza granicami kraju. Stanowisko to obejmowała w latach 2008–2010 w słynnej The Hallé, pracując pod kierownictwem Sir Marka Eldera. Sukces dyrygentki został szeroko odnotowany przez polskie media oraz prasę angielską (The Times, Guardian, The Independent, BBC Music Magazine, Gramophone). Oprócz bogatego repertuaru symfonicznego wykonywanego z czołowymi orkiestrami na świecie oraz z większością orkiestr symfonicznych w Polsce, artystka sięga również po dzieła operowe, które prezentowała m.in. w Królewskiej Operze Szwedzkiej, Królewskiej Operze Duńskiej, Theater Chemnitz, Theater Magdeburg oraz w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej w Warszawie. Maestra jest często zapraszana do współpracy w międzynarodowych konkursach – w 2019 roku dyrygowała BBC National Orchestra of Wales podczas konkursu BBC Cardiff Singer of the World, a także przewodniczyła jury Konkursu Instrumentów Dętych „Aeolus” w Düsseldorfie. W 2023 roku była członkinią jury Międzynarodowego Konkursu Dyrygenckiego im. Ferencza Fricśaya.

Ewa Strusińska przywiązuje dużą wagę do kształcenia przyszłych muzyków. Regularnie pracuje z Landesjugendorchester Berlin i South African National Youth Orchestra. Zainicjowała również International Lutosławski Youth Orchestra (ILYO) w Szczecinie oraz liczne transgraniczne projekty młodzieżowe w trójstyku Niemiec, Polski i Czech. Nagrania płytowe dyrygentki obejmują m.in. utwory Moniuszki, Chopina i Lutosławskiego z Orkiestrą Akademii Beethovenowskiej oraz pianistą Martinem Labazevitchem, a także IV Symfonię Grażyny Bacewicz nagrałą z Sinfonią Varsovią. W uznaniu dorobku zawodowego Maestra Ewa Strusińska otrzymała tytuł Ambasadora Stalowej Woli.

FilHERmonia 2025

Lekkość doskonała

Scherzo symfoniczne **Uczeń czarnoksiężnika** („L'apprenti sorcier”, 1897) **Paula Dukasa** (1865–1935) opowiada dawną legendę, mistrzowsko ujętą przez Johanna Wolfganga Goethego w balladzie „Der Zauberlehrling” (pierwowzorem miała być historia zapisana już w II wieku n.e. przez Lukiana). Utwór jest próbą zmierzenia się z gatunkiem Strausowskiego poematu symfonicznego.

Tytułowy uczeń czarnoksiężnika pod nieobecność mistrza pragnie sprawdzić swe magiczne umiejętności. Wypowiada zaklęcie i czeka, aż stojąca w kącie miotła dostarczy mu wody do kąpieli. Gdy wanna jest już wypełniona po brzegi, okazuje się, że młodzieniec nie pamięta zaklęcia, którym mógłby zakończyć aktywność miotły. Wody bowiem wciąż przybywa – zrozpaczony uczeń rozcina zatem miotłę siekierą. Teraz dwie miotły zaczynają nosić wodę, sytuację zaś ratuje dopiero przybycie czarnoksiężnika, którego zaklęcie (muzycznie przypominające to, którego próbował użyć uczeń) przywraca naruszony porządek. (13')

Jacques Ibert (1890–1962) był ważną postacią w życiu kulturalnym i muzycznym Francji, przez wiele lat pełnił funkcję dyrektora Académie de France à Rome (Akademii Francuskiej w Rzymie). Zwykł wprawdzie podkreślać swą niezależność od wszelkich systemów muzyczno-estetycznych i nie wiązał się z żadnymi ugrupowaniami, ale na tle muzyki francuskiej owego czasu nie wyróżnia się jakąś uderzającą odrębnością stylistyczną. Z kolei jednak za bardzo solidną rekomendację można uznać przypomnienie, że Ibert stanowi kolejne i mimo wszystko ważne ogniwo w rozwoju muzyki swego kraju (reprezentuje linię Rameau – Bizet – Chabrier – Ravel). Znany jest szczególnie z mniejszych form muzycznych, które cechuje zwięzłość struktury, przejrzystość brzmienia, a także pewien eklektyzm stylistyczny.

Koncert fletowy (1934) zajmuje istotną pozycję w dorobku Iberta i uchodzi za swoisty przełom w muzyce przeznaczonej na flet. Pierwszym wykonawcą dzieła był Marcel Moyse – jemu właśnie Ibert je zadedykował. Pomimo stosunkowo niewielkiego składu orkiestry utwór cechuje nader gęsta faktura; pomyślność tematyczna idzie tu w parze z wyczuwalną w niektórych miejscach złożonością harmonii. Partia solowa – godna genialnego artysty, jakim był Moyse – świetnie łączy wirtuozerię z głębią wyrazu; zalicza się ją do najtrudniejszych w repertuarze flecistów. „Sercem francuskiej tradycji fletowej są tempo, rytm i elastyczność brzmienia. Ibert połączył je z wysokim stopniem muzycznego

uroku, który przemawia bezpośrednio do większości słuchaczy”, pisał Georg Predota. Flet solo – jak pamiętamy – otwiera „Popołudnie fauna” Debussy’ego i „Bolero” Ravela, stąd często kojarzymy ten instrument z Francją przełomu wieków; owo spektakularne objawienie się fletu znalazło znakomite dopełnienie w postaci partytury Ibarta, będącej kwintesencją francuskiego stylu, pełnego elegancji, wyrafinowania i subtelного dowcipu.

Przed wszystkim jednak jest to taka muzyka, której Ibart sam chętnie słuchał, innej – jak mawiano – nie pisał. A wspomniany wyżej stylistyczny eklektyzm, wyrażający się w nawiązaniach i aluzjach do Mozarta, Wagnera i Strawińskiego, okazuje się dziś niezwykłym atutem tego utworu. (22’)

Symfonię C-dur (1855) Georges Bizet (1838–1875) napisał jako siedemnastoletni student Charlesa Gounoda w paryskim konserwatorium. Nigdy nie zdecydował się na jej publikację i wykonanie. Dzieło zostało odkryte dopiero w 1933 roku, a do prawykonania doszło dwa lata później. Bizet jednak wykończył fragmenty utworu w swych późniejszych kompozycjach.

Symfonię błyskawicznie doceniono, szybko stała się częścią koncertowego repertuaru. Inwencję melodyczną, opracowanie tematyczne, orkiestrację uznano za dowód talentu najwyższej próby. Dostrzeżono „spontaniczność, świeżość, urok, melodyjność, elegancję, pokaz umiejętności technicznych” – wylicza Orrin Howard. I dodaje: „Żyjąc w czasach, gdy normą było dawanie upustu emocjom, Bizet zdołał zachować chłodny, obiektywny dystans, który był sednem klasycyzmu; jednocześnie młody twórca był już w stanie nadać swej muzyce niepowtarzalną indywidualność”.

Co ciekawe, poza niezwykłym podobieństwem do symfonii Gounoda, dzieło jest dalekie od tradycji muzyki francuskiej (preferującej wówczas operę i muzykę teatralną) – bliżej mu do Mozarta (zwłaszcza w części pierwszej) i Rossiniego. (33’)

Piotr Urbański

Sehr geehrte Damen und Herren,

bei mehrteiligen Kompositionen ist es im Konzertsaal allgemein üblich, erst nach dem Verklingen des Gesamtwerkes zu applaudieren.

In den kurzen Pausen zwischen den einzelnen Sätzen herrscht Stille.

Applaus zwischen den Sätzen oder gar während einer längeren Pause im Stück kann Musiker und Zuhörer ablenken und so die durch die Musik geschaffene Spannung und Stimmung zunichtemachen.

Freitag – 3. Oktober 2025 – 19:00 Uhr

FilHERmonie 2025

Vollkommene Leichtigkeit

Sinfonisches Konzert

Sinfonieorchester
der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie Szczecin

Zofia Neugebauer Flöte
Ewa Strusińska Leitung

Programm:

PAUL DUKAS

Sinfonisches Scherzo „Der Zauberlehrling“ [13']

JACQUES IBERT

Flötenkonzert [22']

- Allegro
- Andante
- Allegro scherzando

/Pause/

GEORGES BIZET

Sinfonie C-Dur [33']

- Allegro vivo
- Adagio
- Scherzo (Allegro vivace)
- Finale (Allegro vivace)

ZOFIA NEUGEBAUER

Subtile Bühnenpräsenz, singender und klarer Ton, beeindruckendes musikalisches Können – all das verschafft Zofia Neugebauer kontinuierlich Anerkennung bei Publikum und Kritik in der Welt der Musik. Als Solistin arbeitete sie mit zahlreichen renommierten Ensembles zusammen – darunter mit dem Deutschen Kammerorchester Berlin, der Klassischen Philharmonie Bonn, dem Gürzenich-Orchester Köln, der Mährischen Philharmonie, der Camerata Zürich, dem Folkwang Kammerorchester und der Sinfonietta Cracovia. Im Kammermusikbereich ist sie regelmäßiges Mitglied des Verbier Festival Chamber Orchestra (während der Sommerfestivals) und konzertiert international in Begleitung von Solisten und Solistinnen von höchstem Format. Sie war zu Gast auf angesehenen Musikfestivals, u.a. bei den Gezeiten-Konzerten (Cuxhaven), dem Bad Kissinger Sommer, den Dresdner Musikfestspielen, dem Davos Festival und dem Verbier Festival.

Geboren 1994, begann sie ihre musikalische Laufbahn bereits mit fünf Jahren am Klavier. Bald darauf entdeckte sie ein neues Instrument: Im Alter von zehn Jahren fing sie mit dem Flötenunterricht an. Mit dreizehn Jahren debütierte sie als Solistin bei einem Sinfoniekonzert in Kattowitz. 2014 schloss sie die renommierte Musikschule in Breslau mit Auszeichnung ab. Das Zusammentreffen mit dem herausragenden Flötisten Felix Renggli während eines Meisterkurses in Polen begründete ihre langjährige künstlerische Partnerschaft. 2016 legte sie unter seiner Leitung ihren Bachelor in Basel mit Auszeichnung ab und setzte anschließend das Studium im Master fort. In den Jahren 2017–2019 gehörte sie der prestigeträchtigen Karajan-Akademie bei den Berliner Philharmonikern an. In dieser prägenden Phase entwickelte sie unter der Leitung von Mathieu Dufour ihren künstlerischen Ausdruck und ihre Technik nachhaltig weiter. Ihr geradezu hypnotisierendes Solodebüt mit dem Deutsches Kammerorchester Berlin in der Berliner Philharmonie im Frühjahr 2024 markierte einen Meilenstein in ihrer jungen Karriere. Seit 2019 ist Zofia Neugebauer Soloflötistin im Luzerner Sinfonieorchester. Für ihre außergewöhnliche Begabung wurde sie mit Stipendien des polnischen Ministeriums für Kultur und nationales Erbe, der Mozart-Gesellschaft Dortmund und der Villa Musica ausgezeichnet. Ihr Debütalbum mit den Flötenkonzerten Mozarts wird 2026 erscheinen.

EWA STRUSIŃSKA

Ewa Strusińska ist eine polnisch-britische Dirigentin im Bereich der Sinfonik und Oper. Sie zählt zu den spannendsten künstlerischen Persönlichkeiten ihrer Generation. Sie ist Finalistin und Preisträgerin des renommierten Gustav-Mahler-Dirigentenwettbewerbs in Bamberg. Von 2018 bis 2024 war sie Generalmusikdirektorin des Gerhart-Hauptmann-Theaters Görlitz-Zittau sowie der Neuen Lausitzer Philharmonie. Zuvor war sie von 2013 bis 2016 Chefdirigentin und Musikdirektorin der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie in Stettin. Ewa Strusińska war die erste Frau in der Geschichte Großbritanniens, die als Dirigierassistentin bei einem bedeutenden Klangkörper tätig war – von 2008 bis 2010 beim berühmten Hallé-Orchester unter Sir Mark Elder. Als erste Polin in dieser Rolle außerhalb Polens wurde sie von polnischen wie britischen Medien (The Times, Guardian, BBC Music Magazine, Gramophone u.a.) ausführlich porträtiert. Ihr Repertoire umfasst sowohl sinfonische Werke – u.a. mit führenden Orchestern Polens sowie international renommierten Klangkörpern – als auch Opernproduktionen, u.a. an der Königlichen Schwedischen Oper, der Königlichen Dänischen Oper, dem Theater Chemnitz, dem Theater Magdeburg sowie an der Nationaloper Warschau. Sie ist regelmäßig als Jurorin bei internationalen Wettbewerben tätig. 2019 dirigierte sie das BBC National Orchestra of Wales beim Wettbewerb BBC Cardiff Singer of the World und hatte den Juryvorsitz beim Aeolus-Bläserwettbewerb in Düsseldorf inne. 2023 war sie Jurymitglied beim Internationalen Ferenc-Friscay-Wettbewerb. Die Nachwuchsförderung ist ihr zentrales Anliegen. Sie arbeitet regelmäßig mit dem Landesjugendorchester Berlin und dem South African National Youth Orchestra. Darüber hinaus initiierte sie das International Lutosławski Youth Orchestra in Stettin sowie zahlreiche länderübergreifende Jugendprojekte im Dreiländereck Deutschland-Polen-Tschechien.

Ihre Aufnahmen umfassen Werke von Moniuszko, Chopin und Lutosławski mit der Beethoven Akademie und Martin Labazevitch sowie die Sinfonie Nr. 4 von Grażyna Bacewicz mit der Sinfonia Varsovia.

Für ihre Verdienste wurde Ewa Strusińska mit dem Titel Ehrenbotschafterin der Stadt Stalowa Wola ausgezeichnet.

FilHERmonie 2025

Vollkommene Leichtigkeit

Das sinfonische Scherzo **Der Zauberlehrling** („L'apprenti sorcier“, 1897) von **Paul Dukas** (1865–1935) beruht auf der gleichnamigen Ballade von Johann Wolfgang Goethe. Das Motiv des Zauberers, der die gerufenen Geister nicht mehr vertreiben kann, entstammt einem Text von Lukian (2. Jh. n. Chr.); Dukas' Partitur ist ein Versuch, sich mit dem Formschema der Tondichtung à la Richard Strauss auseinanderzusetzen.

Ein junger Zauberlehrling nutzt die Abwesenheit seines Meisters, um sich eigenmächtig in der Kunst der Zauberei zu versuchen. Dem Besen trägt er auf, Wasser herbeizuschaffen – allerdings vergisst er die Formel, mit der er diesem Spuk Einhalt gebieten kann. Dem Wahn nahe, teilt er den Besen mit einer Axt in zwei Teile, mit dem Ergebnis, dass nun doppelt so viel Wasser herbeigeschleppt wird. Der Meister kehrt schließlich zurück – mithilfe des richtigen Zauberspruchs (der bei Dukas auch musikalisch an den des Schülers erinnert) bringt er alles wieder in gewohnte Ordnung. (13')

Jacques Ibert (1890–1962) war eine bedeutende Persönlichkeit im kulturellen und musikalischen Leben Frankreichs und leitete viele Jahre die Académie de France à Rome. Zwar betonte er stets seine Unabhängigkeit von jeglichen musikästhetischen Strömungen und gehörte keinen Gruppierungen an, doch hebt sich sein Stil im Kontext der französischen Musik seiner Zeit nicht durch eine irgendwie auffallende Eigenständigkeit hervor. Umso stärker kann jedoch die Einschätzung gewertet werden, dass Ibert eine wichtige und dennoch oft übersehene Station in der Entwicklung der französischen Musik darstellt – er steht in einer Linie mit Rameau, Bizet, Chabrier und Ravel. Besonders bekannt ist er für kleinere musikalische Formen, die durch klare Struktur, Transparenz des Klangs und einen gewissen stilistischen Eklektizismus geprägt sind.

Sein **Flötenkonzert** (1934) nimmt eine bedeutende Stellung in Iberts Schaffen ein und gilt als Meilenstein der Flötenliteratur. Er widmete es Marcel Moyse, der auch der Erstinterpret des Werkes war. Trotz vergleichsweise kleiner Orchesterbesetzung zeichnet sich das Konzert durch eine dichte Faktur aus; die thematische Erfindungskraft geht hier mit einer an manchen Stellen spürbaren harmonischen Komplexität einher. Der Solopart – würdig eines genialen Künstlers wie Moyse – verbindet meisterhaft Virtuosität mit Ausdruckstiefe; das Werk zählt zu den anspruchsvollsten im Flötenrepertoire. „Das Herz der französischen Flötentradition sind Tempo, Rhythmus und Klangflexibilität. Ibert vereinte sie mit einem hohen Maß an musikalischem Charme, der unmit-

telbar die meisten Zuhörer anspricht“, schrieb Georg Predota. Die Soloflöte eröffnet – wie bekannt – Debussys „Prélude à l’après-midi d’un faune“ und Ravel’s „Boléro“, weshalb wir dieses Instrument oft mit der französischen Musik um die Jahrhundertwende assoziieren. Iberts Partitur knüpft an jenes spektakuläre Auftreten der Flöte an; dies ist eine Quintessenz des französischen Stils, voller Eleganz, Raffinesse und subtilen Witzes.

Vor allem aber ist es eine Musik, die Ibert selbst gern hören wollte – eine andere schrieb er, wie man sagte, nicht. Und der bereits erwähnte stilistische Eklektizismus, der sich in Anspielungen und Reminiszenzen an Mozart, Wagner und Strawinsky äußert, erweist sich heute als außergewöhnliche Stärke dieses Werkes. (22’)

Die **Sinfonie C-Dur** (1855) von **Georges Bizet** (1838–1875) entstand, als er siebzehnjähriger Student von Charles Gounod am Pariser Konservatorium war. Bizet entschied sich nie, das Werk zu veröffentlichen oder aufführen zu lassen. Die Partitur wurde erst 1933 wiederentdeckt, und die Uraufführung fand zwei Jahre später statt. Dennoch verwendete Bizet einzelne Passagen der Sinfonie in späteren Kompositionen.

Das Werk wurde rasch Teil des Konzertrepertoires. Melodische Erfindungskraft, thematische Ausarbeitung und Orchestrierung galten als Beweis von Bizets außergewöhnlichem Talent. Bemerkbar sind „Spontaneität, Frische, Charme, Melodiosität, Eleganz und technisches Können“, stellt Orrin Howard fest und betont: „In einer Zeit, in der der Ausdruck von Emotionen die Norm war, bewahrte Bizet eine kühle, objektive Distanz, die den Kern des Klassizismus ausmacht; gleichzeitig vermochte der junge Künstler, seiner Musik eine unverwechselbare Individualität zu verleihen“.

Interessanterweise ist das Werk, abgesehen von der bemerkenswerten Ähnlichkeit mit Gounods Sinfonien, weit entfernt von der französischen Musiktradition, die damals Oper und Bühnenmusik bevorzugte – es steht näher bei Mozart (insbesondere im ersten Satz) und Rossini. (33’)

Piotr Urbański
(Deutsche Fassung von Tomasz Kowalewski)

ZAPRASZAMY NA KOLEJNE KONCERTY

08.10

śr, 19:00

Miłość poety

koncert kameralny

Jerzy Chwastyk gitara
Susanne Szambelan wiolonczela
Jerzy Schejbal lektor

R. SCHUMANN – Dichterliebe (Miłość poety) op. 48
M. CATRANIS – Über Liebe und Tod (O miłości i śmierci)
R. SCHUMANN – Auf einer Burg (W zamku) ze zbioru Liederkreis
(Krag pieśni) op. 39

10.10

pt, 19:00

Masecki & Boleros Orchestra

Goście w Filharmonii

Boleros Orchestra
Marcin Masecki fortepian, śpiew

Projekt *Boleros y Msecki* to osobiste interpretacje klasyki z tamtej części świata oraz własne kompozycje inspirowane salsą, sambą, rumbą, chorem, tangiem...

17.10

pt, 19:00

FilHERmonia 2025 Odważna i romantyczni

koncert symfoniczny

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Szczecinie
Mariam Batsashvili fortepian
Anna Sułkowska-Migoń dyrygent

C. SCHUMANN – Koncert fortepianowy a-moll op. 7
F. LISZT – II Koncert fortepianowy A-dur S. 125
L. van BEETHOVEN – IV Symfonia B-dur op. 60

UNSERE KONZERTEMPFEHLUNGEN

08.10

Mi, 19:00

Dichterliebe

Kammerkonzert

Jerzy Chwastyk Gitarre
Susanne Szambelan Cello
Jerzy Schejbal Rezitation

R. SCHUMANN – Dichterliebe op. 48
M. CATRANIS – Über Liebe und Tod
R. SCHUMANN – Auf einer Burg aus dem Zyklus Liederkreis op. 39

10.10

Fr, 19:00

Masecki & Boleros Orchestra

Zu Gast in der Philharmonie

Boleros Orchestra
Marcin Masecki Klavier, Gesang

„*Boleros y más*“ – persönliche Interpretationen lateinamerikanischer Klassiker sowie Eigenkompositionen, inspiriert von Salsa, Samba, Rumba, Chor, Tango u.v.m.

17.10

Fr, 19:00

FilHERmonie 2025 Die Mutige und die Romantiker

sinfonisches Konzert

Sinfonieorchester der Philharmonie Stettin
Mariam Batsashvili Klavier
Anna Sułkowska-Migoń Leitung

C. SCHUMANN – Klavierkonzert a-Moll op. 7
F. LISZT – Klavierkonzert Nr. 2 A-Dur S. 125
L. van BEETHOVEN – Sinfonie Nr. 4 B-Dur op. 60

ORKIESTRA W DZISIEJSZYM KONCERCIE

KONCERTMISTRZ / KONZERTMEISTER

Paweł Maślanka

I SKRZYPCE / 1.VIOLINE

Maria Sakowska

Elżbieta Fabiszak-Dąbrowska

Joanna Goch

Andrii Kreshchenskyi

Wioletta Borkowska

Maciej Musiał

Izabela Wojciechowska

Joanna Hajkiewicz

Alina Krzyżewska

Dominik Gugała

Marcin Kieruczenko

II SKRZYPCE / 2.VIOLINE

Anna Przerwa

Alicja Ptasieński

Joanna Ostaszewska

Zuzanna Ciołek

Magdalena Pajestka

Aleksandra Górka

Robert Cybulski

Małgorzata Borowiecka

Patrycja Kozak

Łukasz Górewicz

ALTÓWKI / BRATSCH

Grzegorz Sadowski

Wojciech Mazur

Igor Rudnicki

Dominika Kotlicka

Luca Persico

Aleksandra Majewska

Izabela Joniec

Ludmiła Rusin

WIOLONCZELE / CELLI

Yesong Lee

Jacek Tomczak

Ihor Chilipik

Katarzyna Meisinger

Jakub Wyciślik

Matylda Adamus

KONTRABASY / KONTRABÄSSE

Karol Nasiłowski

Paweł Jędrzejewski

Michał Mitschke

Jan Gottschling

FLETY / FLÖTEN

Joanna Kowalczyk

Anna Wojnowicz-Drężek

Paweł Majewski

ORCHESTER IM HEUTIGEN KONZERT

OBOJE / OBOEN

Mateusz Żurawski

Grzegorz Świąćochowski

KLARNETY / KLARINETTEN

Krzysztof Krzyżewski

Piotr Wybraniec

Krzysztof Baturo

FAGOTY / FAGOTTE

Michał Szydłowski

Zbigniew Kania

Anna Bownik

Edyta Moroz

WALTORNIE / HÖRNER

Katarzyna Sułkowska-Gdula

Radosław Zamojski

Oleksandr Melnychenko

Dmitrij Wdowiczenko

TRĄBKI / TROMPETEN

Dawid Głogowski

Bogdan Rymaszewski

Tomasz Dąbrowski*

Sławomir Kuszvara

PUZONY POSAUNEN

Mateusz Kupski

Wojciech Bublej

Igor Puszkarski

KOTŁY / PAUKEN

Dariusz Jagiełło

PERKUSJA / SCHLAGZEUG

Jorge Luis Valcarcel Gregorio

Jacek Wierchowski

Agata Kaszczyszyn*

Krzysztof Kołłątaj*

HARFA

Juliusz Wesołowski

*gościnnie / als Gast

GALERIA POZIOM 4

Dominika Głowala | Posag

Posag jest poetycką, a zarazem krytyczną refleksją nad dziedziczeniem – zarówno materialnym, jak i emocjonalnym. Centralnym motywem jest historia rodziny, której całe życie toczyło się wokół dwóch hektarów tytoniu – uprawy, która miała zapewnić byt i awans społeczny, ale stała się źródłem niewidzialnego jarzma. Instalacja w ramach projektu tworzy melancholijny obraz, w którym posag nie zawsze jest darem – bywa też ciężarem, który zatrzymuje w progu dorosłości. Zamienia przestrzeń w międzyświat utkany z pamięci, tytoniowego kurzu i całunów, z pamiątek, gdzie papierosowy dym unosi się nad całością jak duch, który przypomina o końcu. To sen o dobrobycie, który zaczyna się spełniać. To sięgnięcie po papierosa i odpalenie go od filtra. To założenie pięknej poliestrowej sukni, w której dobrze wygląda się tylko na zdjęciach. To rytuał przejścia, który właściwie nigdy się nie dokonał.

Posag – przekazywany w tej historii przez matkę dla córki. Jest jak niewidoczne jarzmo, chociaż matka troskliwie ukrywa go w zbieranych przedmiotach. Patrząc przez denko duralexowej szklanki, można obserwować przyszłość. Nie potrzeba fusów po kawie, widać ją w brązowych, szklano-anamorficznym wizjach wywrózonych nam przez szafy, w których matka zamyka kolejne artefakty.

Posag

2023–2025

fragment tekstu Piotra Michalskiego

*Projekt realizowany w ramach Stypendium
w dziedzinie kultury Marszałka Województwa
Zachodniopomorskiego.
Dofinansowanie*

Partner

[Art.Room]

Olga Iwanow | Artyści

W wystawie Artyści Olga Iwanow z niezwykłą wrażliwością i precyzją realizuje zbiorowy portret osób aktywnych w lokalnym środowisku artystycznym – zarówno uznanych twórców i twórczyń, jak i przedstawicieli młodszego pokolenia.

Seria jest projektem otwartym, realizowanym od 2022 roku. Portrety powstają w miejscach pracy artystów: pracowniach, warsztatach i studiach, dokumentując nie tylko sylwetki osób, ale także konteksty twórcze. To opowieść o kreatywności, determinacji i pięknie, które tworzą ludzie sztuki w Szczecinie.

Projekt jest realizowany przez Pracownie.Szczecin i Minifot w ramach cyklicznego wydarzenia Otwarte Pracownie.

Zdjęcia: Olga Iwanow, kierownictwo produkcji: Rafał Bajena

Galerie dostępne są dla odwiedzających w wybrane soboty i niedziele w godzinach 12.00–16.00 (ostatnie wejście o 15.30)

Bilety w cenie 20 PLN dostępne są w kasie, biletomacie i na stronie filharmonia.szczecin.pl.

Wstęp bezpłatny dla dzieci do lat 10 i osób z niepełnosprawnościami.

Goście koncertów mogą odwiedzić galerie bezpłatnie w trakcie przerw i pół godziny po zakończeniu koncertu.

GALERIA POZIOM 4

Dominika Głowala | Mitgift

Die Arbeit Mitgift ist eine poetische und zugleich kritische Auseinandersetzung mit dem Thema des Erbes – sowohl in materieller als auch in emotionaler Hinsicht. Im Zentrum steht die Geschichte einer Familie, deren gesamtes Leben sich um zwei Hektar Tabak drehte – eine Pflanze, die Sicherheit und sozialen Aufstieg bringen sollte, sich jedoch als unsichtbare Last entpuppte. Das Projekt zeichnet ein melancholisches Bild, in dem die Mitgift nicht immer ein Geschenk ist – sie kann auch eine Bürde sein, die am Übergang ins Erwachsenenleben festhält. Der Raum verwandelt sich in eine Zwischenwelt, gewoben aus Erinnerungen, Tabakstaub und Grabtüchern – eine Sammlung von Reliquien, über der sich Zigarettenrauch wie ein Geist erhebt, der an das Ende erinnert. Es ist ein Traum vom Wohlstand, der beginnt, sich zu erfüllen. Es ist das Greifen nach einer Zigarette – und das Anzünden am Filter. Es ist das Anziehen eines schönen Polyesterkleides, das nur auf Fotos gut aussieht. Ein Übergangsritus, der sich letztlich nie vollzogen hat.

Die Mitgift – in dieser Geschichte von der Mutter an die Tochter weitergegeben. Sie ist wie ein unsichtbares Joch, auch wenn die Mutter es fürsorglich in angesammelten Gegenständen verbirgt. Wer durch den Boden eines Duralex-Glases blickt, kann die Zukunft erkennen – man braucht keinen Kaffeesatz. Die braun getönten, glasartig-anamorphischen Visionen entsteigen den Schränken, in denen die Mutter nach und nach ihre Artefakte verschließt.

Mitgift

2023–2025

Auszug aus einem Text von Piotr Michalski

*Gefördert im Rahmen eines Kulturstipendiums
des Marschalls der Woiwodschaft Westpommern.
Mitfinanzierung*

Partner

[Art.Room]

Olga Iwanow | Künstler:innen

In der Ausstellung Künstler:innen realisiert Olga Iwanow mit außergewöhnlicher Sensibilität und Präzision ein kollektives Porträt von Menschen, die das lokale künstlerische Umfeld prägen – darunter etablierte Persönlichkeiten ebenso wie Vertreter:innen der jüngeren Generation.

Die seit 2022 laufende, offene Serie entsteht an den Arbeitsplätzen der Künstler:innen: in Ateliers, Werkstätten und Studios. Die Porträts dokumentieren nicht nur die Personen selbst, sondern auch die kreativen Kontexte, in denen ihre Werke entstehen. Es ist eine Erzählung über Kreativität, Entschlossenheit und Schönheit, wie sie von Kunstschaaffenden in Szczecin geschaffen wird.

Das Projekt wird im Rahmen des Veranstaltungszyklus Offene Ateliers von Pracownie.Szczecin und Minifot realisiert.

Fotografien: Olga Iwanow, Produktionsleitung: Rafał Bajena

Die Galerie ist an ausgewählten Samstagen und Sonntagen von 12.00 bis 16.00 Uhr geöffnet (letzter Einlass um 15.30 Uhr).

Eintrittskarten zum Preis von 20 PLN sind an der Kasse, am Ticketautomaten sowie online unter filharmonia.szczecin.pl erhältlich.

Kinder bis 10 Jahre sowie Personen mit Behinderungen erhalten freien Eintritt.

Konzertbesucher:innen haben während der Pausen und bis zu 30 Minuten nach Konzertende kostenlosen Zugang zur Galerie.

INFORMACJE

Sprzedaż biletów prowadzona jest w kasie Filharmonii, biletomacie oraz za pośrednictwem strony filharmonia.szczecin.pl

Kasa Filharmonii:

tel. +48 91 431 07 20

kasa@filharmonia.szczecin.pl

Kasa jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 13.00–18.00

w piątek w godz. 13.00–20.00

w sobotę w godz. 12.00–16.00

oraz godzinę przed każdym biletowanym wydarzeniem,
którego organizatorem jest Filharmonia.

Infolinia:

Tel. +48 539 94 94 54

Infolinia jest czynna:

od wtorku do czwartku w godz. 10.00–16.00.

Zakup bądź rezerwacja biletów wiąże się z *akceptacją Regulaminu sprzedaży i rezerwacji biletów* oraz *Regulaminu sprzedaży internetowej*, obowiązujących w Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie.

Regulaminy są dostępne na stronie filharmonia.szczecin.pl oraz w kasie Filharmonii.

Informujemy o możliwości asystowania pracowników Filharmonii osobom niepełnosprawnym podczas koncertów organizowanych przez Filharmonię.

Więcej: filharmonia.szczecin.pl/bilety

Sekretariat Filharmonii jest czynny:

od poniedziałku do piątku w godz. 8.30–16.30

tel. +48 91 430 95 11

sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Filharmonia zastrzega sobie prawo zmiany repertuaru i wykonawców.

INFORMATIONEN:

Der Verkauf von Eintrittskarten erfolgt an der Kasse der Philharmonie, am Ticketautomaten und über die Internetseite **filharmonia.szczecin.pl**

Kasse der Philharmonie:

tel.: +48 91 431 07 20

kasa@filharmonia.szczecin.pl

Die Kasse ist geöffnet:

Dienstag bis Donnerstag 13 bis 18 Uhr,

Freitag von 13 bis 20 Uhr,

Samstag 12 bis 16 Uhr,

sowie eine Stunde vor jeder Veranstaltung der Philharmonie, die eine Eintrittskarte erfordert.

Info-Hotline:

+48 539 94 94 54

Die Info-Hotline ist erreichbar:

von Dienstag bis Donnerstag 10 – 16 Uhr

Mit dem Kauf oder der Reservierung von Eintrittskarten akzeptieren Sie die *Allgemeinen Geschäftsbedingungen für den Kartenverkauf und die Reservierung* sowie die *Allgemeinen Geschäftsbedingungen für den Online-Verkauf*, die bei der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie in Szczecin gelten. Die Bestimmungen sind unter filharmonia.szczecin.pl und an der Kasse der Philharmonie erhältlich.

Wir informieren über die Möglichkeit der Assistenz der Menschen mit Behinderungen während der von der Philharmonie organisierten Konzerte. Weitere Informationen an der Kasse der Philharmonie.

Mehr: filharmonia.szczecin.pl/bilety

Das Sekretariat der Philharmonie ist geöffnet:

von Montag bis Freitag 8.30–16.30 Uhr

Tel. +48 91 430 95 11

sekretariat@filharmonia.szczecin.pl

filharmonia.szczecin.pl

Die Philharmonie behält sich Besetzungs- und Programmänderungen vor.

Partnerzy sezonu artystycznego 2025/2026

Partner der Musiksaison 2025/2026

Mecenaszem Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza
w Szczecinie jest Enea.

Schirmherr der Mieczysław-Karłowicz-Philharmonie
in Szczecin ist Enea.

Partnerem sezonu artystycznego 2025/2026 jest STRABAG.

Partner der künstlerischen Saison 2025/2026 ist STRABAG.

Partnerem motoryzacyjnym jest Dealer BMW Bońkowscy.

Der Automobilpartner ist der Dealer BMW Bońkowscy.

**BMW
Bońkowscy**

Partnerem zdrowia jest Sanprobi.

Sanprobi ist unser Gesundheitspartner.

